

عنوان مقاله:

جایگاه «اعتباریات» و «فطرت» در نظریه اخلاقی علامه طباطبایی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی علامه سید محمد حسین طباطبایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حسین وفاپور - استادیار جهاد دانشگاهی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

علامه طباطبایی از نظریه پردازان معاصر در حوزه های مختلف علوم دین از جمله اخلاق است. نظریه اخلاقی ایشان در دو میحث «اعتباریات» و «فطرت» آمده است. نظریه اعتباریات علامه و ابهامات آن همواره محل مناقشات فراوان از زمان حیات ایشان تاکنون بوده است و تفسیرهای ضد و نقیضی از این نظریه ارائه شده است. اکثر اندیشمندان معاصر از شاگردان ایشان در زمان حیات گرفته تا دیگران، در صدد تبیین نظریه ایشان درباره اعتباریات و تطبیق این ایده با مبانی فلسفی علامه برآمده اند که در برخی موارد خود این تحلیل ها با هم در تضاد هستند. از سوی دیگر اصل فطرت در نظریات ایشان جایگاه ویژه ای دارد. علامه ادراکات فطری را ادراکاتی می داند که تمام اذهان خواه ناخواه در آنها علیالسویه اند و این تعبیر با نظریه اعتباریات ظاهرا در تضاد است، لذا ضرورت دارد این دو میحث ایشان مورد مذاقه بیشتر قرار گیرد. به نظر می رسد بهترین تبیین برای تفسیر نظریه اعتباریات علامه، تفسیر آن با توجه به مبانی صدرایی و بهره گرفتن از نظریه فطرت و جمع میان نظریه اعتباریات و فطرت است که در این مقاله سعی شده است از این طریق دیدگاه ایشان تفسیر شود.

کلمات کلیدی:

علامه طباطبایی، اخلاق، دین، نظریه اخلاقی علامه، اعتباریات، فطرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052601>

